

8

Wij

INDO EUROPEANEN....

Siaran Kilat

Kementerian Penerangan

Djakarta, Mei 1946

Indo-Comité „VRIJ INDONESIA”

Secr.: Populierenstraat 43

Tel.: 333005, Den Haag.

's Gravenhage, 11 April 1946.

*Aan de Delegatie van
Indonesische Ministers.*

Excellenties,

Wij zijn zoo vrij van deze unieke gelegenheid om met onze Regeering en ons volk in contact te komen, gebruik te maken en U hierbij aan te bieden ons Beginselprogram en onzen Oproep aan de Indo-Europeanen in Nederland, die o.a. geplubliceerd zijn in „Semangat Baroe” en „Indonesia”, en verder een Open Brief van ons Comité aan de Indonesische Regeering en het Indonesische volk.

Wat wij reeds in onzen Open Brief hebben kenbaar gemaakt willen wij nogmaals onder de aandacht van Uwe Excellenties brengen: Wij zouden gaarne contact willen hebben met onze Regeering en de Indo-Europeesche organisaties die zich in Indonesia op de onafhankelijkheid baseeren ter coördinatie van onze actie in de Indo-groep.

Verder verzoeken wij voor de Indo's in Nederland die in Indonesie geboren en strijders voor de Indonesische zaak zij een uitzonderingsbepaling te overwegen waardoor zij reeds (hier in Nederland) het Indonesische burgerschap deelachtig kunnen worden. Zij beschouwen zich Indonesisch burger en doen door hun actie voor Vrij Indonesie praktisch afstand van hun Nederlanderschap.

U dankend voor Uw aandacht en U veel succes bij de onderhandelingen en een voorspoedige terugreis naar ons vaderland toewenshend, teekenen wij met de meeste hoogachting,

Namens het Indo-Comité
„VRIJ INDONESIA”
R. JANSZ.

's Gravenhage, 11 April 1946.

*Aan de Indonesische Regering
en het Indonesische Volk.*

Het is nu ruim acht maanden geleden, dat in Indonesie de onafhankelijkheid werd uitgeroepen. Sindsdien heeft het Indonesische volk onder de vastberaden en bezielende leiding van President en Regeering de veroverde vrijheid verdedigd tegen buitenlandse agressie met een moed en een zelfopofferingsgezindheid waarvoor wij respect hebben.

Reeds bij de eerste berichten over de Indonesische revolutie hadden de initiatiefnemers van dit Comité *vertrouwen in het Indonesische volk en de Nationale Beweging* en waren zij overtuigd, dat de verworven vrijheid behouden zou blijven. Zij hebben dan ook na het uitroepen van de Repoebliek slechts geijverd voor de volledige onafhankelijkheid van Indonesie en propaganda voor een Nederlandsch Gemeenebest met Indonesie als zelfstandig Rijksdeel nagelaten, omdat zij meenden, dat in de huidige fase, waarin door concentratie van krachten en eenheid in optreden de status quo moet worden gehandhaafd, dit een wapen zou kunnen worden in handen van het koloniale kapitaal.

Om misverstand om demagogische „Hetze” van de reactie te voorkomen zij hier vermeld, dat dezelfde initiatiefnemers met volledigen inzet van bezit en persoon deel hebben genomen aan het illegale anti-fascistische verzet tegen den Duitschen bezetter, waarvoor enkelen in het concentratiekamp terecht zijn gekomen en zelfs een van hen het leven heeft gelaten.

De tegenstand, die hun van Indo-Europeesche zijde hier te lande werd geboden, was zeer groot. De afdeeling Nederland van het I.E.V. had aanvankelijk zoo goed als de geheele Indo-groep in zijn politieke groep en voerde op eigen houtje zonder voorkennis van het H.B. in Indonesie, daarbij steunend op de koloniale reactie, een anti-Indonesische actie. Elke Indo, die uit overtuiging openlijk zijn gevoelens voor de Repoebliek beleet, werd gebrandmerkt als landverrader en renegaat en verloor daardoor zijn invloed op de groep. Daarom kon pas, mede door het contact met het V.I.B. en de P.I., in Februari van dit jaar tot de oprichting van ons comité worden overgegaan. Toen waren de voorwaarden aanwezig voor nationalistische propaganda in de Indo-

groep, zonder dat dit een negatieve uitwerking zou hebben, omdat de weldenkende Indo-Europeanen door het aanhouden van de Indonesische revolutie tot het inzicht waren gekomen, dat er inderdaad wat veranderd was in Indonesie.

Wij moeten verschil maken tusschen de huidige leiding van de Nederlandsche afdeeling van het I.E.V. en de eigenlijke Indo-groep. De meeste Indo's hebben door de bevoorrechte positie, die ze in het gekoloniseerde Indonesie innamen en de onzekerheid omtrent hun positie in het Vrije Indonesie, de neiging een afwachtende houding aan te nemen tot de Indonesische hemel wat is opgeklaard en zij zekerheid van bestaansrecht en gelijkberechting hebben. Ze zijn *niet* in aanleg anti-Indonesisch of zelfs tegen de Republiek. Zij worden echter in verwarring gebracht en om de tuin geleid door de reactionnaire lastercampagne t.a.v. de Republiek. En de evacuè's uit Indonesie doen hieraan lustig mee, omdat zij geen democratische vrijheid kennen en veronderstellen, dat Nederland een dergelijken daad van hen verwacht.

Dit bemoeilijkt ons werk zeer, maar het besef de vertegenwoordiging te zijn van dat deel van de Indo-groep, dat recht en rede heeft verkozen boven landverraad en medeplichtigheid aan koloniale onderdrukking, geeft ons de kracht den strijd voor de vrijheid van ons land en ons volk voor te zetten. Wij zullen de zaak van Indonesie blijven dienen en we zullen hier in Nederland op onze post blijven staan. Wij doen dit uit werkelijke liefde voor ons vaderland en uit intens verlangen waarachtige kinderen te zijn van ons volk. *Wij willen met onze Indonesische broeders en zusters lijden en strijden en de zelfde bereidheid toonen offers te brengen* voor de verwerkelijking van het zelfbeschikkingsrecht en de vrijheid van Indonesie. Wij vragen aan ons volk en onze Regeering instructies, die wij zoo goed als in ons vermogen ligt zullen uitvoeren. We hopen spoedig in contact te kunnen komen met de Indo-Europeesche organisaties en personen in Indonesie die zich achter de Republiek hebben geschaard, om ook van die zijde richtlijnen te kunnen ontvangen.

Verder verzoeken wij onze Regeering en ons volk om ons reeds hier in Nederland als afstammelingen van het Indonesische volk die in Indonesie geboren zijn en meestrijden voor de Indonesische vrijheid het Indonesisch burgerschap te verleen. Dit vragen wij, omdat we

ons als zoodanig voelen, niet omdat we een belooning willen hebben.
Voor Vrij Indonesie strijden wij uit overtuiging! in Nederland.

Het Indo-Comité „VRIJ INDONESIE”

Secretariaat: Mevr. W. J. L. Webb

Populierenstraat 43, Den Haag.

M. J. L. Webb-Husser, D. Hilversun, M. A.

Harten, R. Jansz, P. J. Kuitert.

*Luidt nu vast of ik
ga naar Indië.*

Beginselverklaring:

Het Indo-Comité „Vrij Indonesië” gaat uit van het feit, dat de Indo-Europese bevolkingsgroep deel uitmaakt van het Indonesische volk en dat Indonesië van deze groep het vaderland is.

Het is zich ten volle bewust van de rechten en plichten van het Indonesiërschap en aanvaardt deze zonder voorbehoud.

Het stelt zich op grond van het zelfbeschikkingsrecht der volkeren op het standpunt van de politieke onafhankelijkheid van Indonesië en streeft naar de onverkorte handhaving en de onmiddellijke erkenning daarvan.

Program:

Basis: 1. Op grond van de besluiten en richtlijnen t.a.v. de nationale staats- en regeringsvorm van Indonesië door de meerderheid van het volk politiek tot uitdrukking gebracht in de Nationale Beweging en aangenomen en uitgewerkt in de Nationale Conventie, *stelt zich het Comité achter de Indonesische Republiek en haar regering*, zijnde de verwerkelijking van het zelfbeschikkingsrecht en het democratisch ideaal van het Indonesische volk.

2. Zowel op historische als op zakelijke gronden acht het Comité een samenwerking met Nederland gewenst.

Middelen: 1. Naar binnen zal het Comité actie voeren, om den Indo bewust te maken van zijn Indonesiërschap en van de rechten en plichten daaraan verbonden.

2. Naar buiten zal het Comité de strijd van het Indonesische volk voeren, in het bijzonder voor de onmiddellijke en onvoorwaardelijke erkenning van de Indonesische politieke vrijheid.

3. Het Comité zal zoveel mogelijk een nauwe samenwerking betrachten met de organisaties, die t.a.v. Indonesië dezelfde doeleinden nastreven.

HET INDO COMITÉ
HET SECRETARIAAT,
Nieuwe Schoolstraat 115, Den Haag.